

ГЛАВА 4.

- 1 И излѣзе Израиль противъ Филистимци-тъ на бой, и расположи стань-тъ си близу при ^аЕвентъ-езеръ: а Филистимци-тъ расположихъ стань-тъ си въ Афекъ.
- 2 И опълчихъ ся Филистимци-тъ противъ Израиль: и когато ся распротрѣ бой-тъ, поразенъ бы Израиль прѣдъ Филистимци-тъ: и быдохъ убити на поле-то въ сраженіе-то до четьри тысяцы мѣжје.
- 3 А като дойдохъ люде-тъ въ стань-тъ, рекохъ Израилеви-тъ старѣйшины: Защо ны порази Господь днесъ прѣдъ Филистимци-тъ? нека земемъ при себе си отъ Сило ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господень, и като дойде въ срѣдъ насъ ще ны избави отъ рѣкхъ-тъ на неприятели-тъ ни. И пратихъ люде-тъ въ Сило, та дигнхъхъ отъ тамъ ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ на Господа на силы-тъ, ^бкойто сѣди на ^вХерувимы-тъ: и двамата Иліеви сынове, Офній и Финеесъ, бѣхъ тамъ съ ковчегъ-тъ на Божій -тъ завѣтъ. И като дойде ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господень въ стань-тъ, всичкій Израиль въскликахъ съ гольмъ гласъ, щото поектѣ земля-та. И като чухъ Филистимци-тъ гласъ-тъ на въскличаніе-то, рекохъ: ^гЩо знами гласъ-тъ на това гольмо въскличаніе въ стань-тъ на Еврей-тъ? И научихъ ся че ковчегъ-тъ Господень дошелъ въ стань-тъ. И ушлахъхъ ся Филистимци-тъ, защото говорѣхъ: Богъ дойде въ стань-тъ. И рекохъ: Горко намъ! защото не е ставало такава нѣщо вчера и завчера. Горко намъ! кой ще ны избави отъ рѣкхъ-тъ на тѣзи крѣпки богове? тѣ сѣхъ богове-тъ които поразихъ Египтяны-тъ съсь всякакъвъ
- 9 язвъ въ пустынѣхъ-тъ. ^дУкрѣпѣте ся Филистимци, бѣдѣте като мѣжје, за да не станете раби на Еврей-тъ, ^екакто тѣ станхъхъ раби вамъ: бѣдѣте мѣжје, та ся бйте съ ^жтѣхъ.
- 10 Тогазь ся бихъ Филистимци-тъ: и поразенъ бы ^зИзраиль, и побѣгна всякой въ шатъръ-тъ си: и станъ поражение много гольмо; защото падиахъ отъ Израиль тридесетъ тысяци пѣши. ^иИ ковчегъ-тъ Божій быде хванътъ: и ^кдвамата Иліеви сынове Офній и Финеесъ, умрѣхъ.
- 12 И завтече ся отъ бой-тъ единъ человекъ отъ Вениамина, та ^лотиде въ Сило, въ истый-тъ день, и дрехы-тъ му раздранны, и ^мпбретъ на главъ-тъ му. И като стигнъ, ето, Илій сѣдѣше ^нна столъ-тъ, при странъ-тъ на пѣтъ-тъ, та гледаше:

- защото сръдце-то му треперѣше за Божій-тъ ковчегъ. И като дойде человекъ-тъ въ градъ-тъ та извѣсти ^отова, извика всичкій-тъ градъ. И чу Илій гласъ-тъ на выкъ-тъ, и рече: ^пЩо е гласъ-тъ на тойзи гълчъ? И человекъ-тъ дойде на бързо, та извѣсти на Илія. Тогазь ^ббше Илій на деведесетъ и осмъ годинъ; и ^вочи-тъ му бѣхъ отжпѣлы, та не можаше да вижда. И рече человекъ-тъ на Илія: Азь съмъ който дойдохъ отъ бой-тъ, и побѣгнхъхъ азь отъ бой-тъ днесъ. И рече: ^гЩо станъ, чадо мое? И отговори вѣститель-тъ, и рече: Побѣгнъ Израиль прѣдъ Филистимци-тъ, и още гольмо поражение станъ въ люде-тъ: и още и двамата ты сынове, Офній и Финеесъ, умрѣхъ: и ковчегъ-тъ Божій ся хванъ.
- 18 И щомъ поменъ за ковчегъ-тъ Божій, ^дИлій паднъ отъ столъ-тъ възнакъ отъ къмъ врата-та, и строши ся вратъ-тъ му, и умрѣ; защото бше старъ человекъ-тъ, и тежкъ. И той сѣди Израиль четьридесетъ години.
- 19 И снѣха му, жена-та на Финееса, понеже бше непрадна ^еготова да роди, щомъ чу извѣстіе-то, че ковчегъ-тъ Божій ся хванъ, и че свежъръ ѿ и мѣжъ ѿ умрѣхъ, прѣгърби ся и роди; защото дойдохъ на неѣхъ болѣзни-тъ ѿ. И въ кое-то врѣме умираше, ^жжены-тъ ^зкоито сто-сѣхъ около неѣхъ рекохъ ѿ: Не бой ся, защото си родила сынъ. Но ты не отговори, нито даде вниманіе. И нарече дѣте-то ^иИхаводъ, и говорѣше: ^кСлава-та побѣгнъ отъ Израиль; (защото ковчегъ-тъ Божій ся хванъ, и защото свежъръ ѿ и мѣжъ ѿ ^лумрѣхъ.) И рече: Слава-та побѣгнъ отъ Израиль; защото ковчегъ-тъ Божій ся хванъ.

ГЛАВА 5.

- 1 А Филистимци-тъ зѣхъ Божій-тъ ковчегъ та го донесохъ ^аотъ Евентъ-езеръ въ
- 2 Азотъ. И зѣхъ Филистимци-тъ Божій-тъ ковчегъ, та го донесохъ въ домъ-тъ на ^бДагона, и поставихъ го близу при Дагона. И когато Азотяни-тъ станхъхъ рано на утрѣшний-тъ день, ето ^вДагонъ паднѣлъ на лице-то си на земѣхъ-тъхъ прѣдъ ковчегъ-тъ Господень. И зѣхъ Дагона, та го поставихъ ^гна мѣсто-то му. И на утринъ-тъхъ като станхъхъ рано, ето Дагонъ падиахъ на лице-то си на земѣхъ-тъхъ прѣдъ ковчегъ-тъ Господень: и ^дглава-та на Дагона и двѣ-тъ длани на рѣцѣ-тъ му изсѣчены вързъ пратъ-тъ: само ^етрупъ-тъ на

- 1 А Филистимци-тъ зѣхъ Божій-тъ ковчегъ та го донесохъ ^аотъ Евентъ-езеръ въ
- 2 Азотъ. И зѣхъ Филистимци-тъ Божій-тъ ковчегъ, та го донесохъ въ домъ-тъ на ^бДагона, и поставихъ го близу при Дагона. И когато Азотяни-тъ станхъхъ рано на утрѣшний-тъ день, ето ^вДагонъ паднѣлъ на лице-то си на земѣхъ-тъхъ прѣдъ ковчегъ-тъ Господень. И зѣхъ Дагона, та го поставихъ ^гна мѣсто-то му. И на утринъ-тъхъ като станхъхъ рано, ето Дагонъ падиахъ на лице-то си на земѣхъ-тъхъ прѣдъ ковчегъ-тъ Господень: и ^дглава-та на Дагона и двѣ-тъ длани на рѣцѣ-тъ му изсѣчены вързъ пратъ-тъ: само ^етрупъ-тъ на

^а Гл. 5; 1. 7; 12.
^б 2 Цар. 6; 2. Псал. 80; 1.
^в 99; 1.
^г Исх. 25; 18, 22. Числ. 7; 89.
^д 1 Кор. 16; 13.
^е Слж. 13; 1.
^ж Ст. 2. Лев. 26; 17. Втор. 28;

25. Псал. 78; 9, 62.
^з Гл. 2; 32. Псал. 78; 61.
^и Гл. 2; 34. Псал. 78; 64.
^к 2 Цар. 1; 2.
^л Ис. Нав. 7; 6. 2 Цар. 13; 19. 15; 32. Неем. 9; 1.
^м Слж. 2; 12.

^н Гл. 1; 9.
^о Гл. 3; 2.
^п 2 Цар. 1; 4.
^б Бгт. 35; 17.
^г Гл. 14; 3.
^д Слж. 26; 8. 78; 61.

^а Гл. 4; 1. 7; 12.
^б Слж. 16; 23.
^в Иса. 19; 1. 46; 1, 2.
^г Иса. 46; 7.
^д Иер. 50; 2. Иез. 6; 4, 6.
^е Мих. 1; 7.